

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af enhedsskat.

Fremsat den 30. januar 1974 af *Ømann, Morten Lange,*
Maigaard og Henning Philipsen.

Folketinget opfordrer regeringen til at afskaffe følgende kategorier af indkomstskat:

Indkomstskat til staten,
folke og invalidepensionsbidrag,
særligt folkepensionsbidrag,
bidrag til dagpengefonden,
indkomstskat til amterne,

bidrag til hovedstadsområdet,
kommunal indkomstskat og
kirkeskat,

og i stedet indføre én progressiv indkomstskat, hvis provenu fordeles mellem stat, kommuner, amtskommuner og kirke efter objektive kriterier.

Bemærkninger til forslaget.

Det blev i 1973 på socialistisk folkepartis foranledning besluttet af folketinget, at der skulle nedsettes en kommission til afklaring af problemerne omkring enhedsskatten.

Siden da er problemerne om en samlet styring af landets økonomi og de kommunale enheders indordning under en sådan styring blevet endnu mere påtrængende. Diskussionerne om bloktilskud afspejler behovet for en styring, hvis konsekvente udformning må være en generel fordeling af de samlede skatteindtægter efter objektive udgiftsbehov.

Socialistisk folkeparti anser det derfor ikke for formålstjenligt at afvente et måske langvarigt kommissionsarbejde, men søger folketingets tilslutning til at opfordre regeringen til at gå direkte til udformningen af et konkret forslag.

Forslaget har to hovedformål, nemlig 1) at muliggøre bedre planlægning og styring og 2) at skabe lighed mellem kommunerne og dermed lige vilkår for alle landets borgere, men det indebærer tillige en kraftig administrativ forenkling, dels ved at samle de mangfoldige mellemregninger og refusioner mellem stat og kommuner under én overskuelig refusion, som giver hver enkelt kommune større sikkerhed og frihed, dels ved at slå de efterhånden mangfoldige og for befolkningen uoverskuelige skattearter sammen til én.

Da skatten skal pålignes efter ensartede regler for

hele landet uanset bopælskommune, får flytninger indenlands ikke længere konsekvenser for skattens størrelse, hvorfor befolkningens bevægelighed fremmes.

Skatten skal være progressiv, men med en stærkt forenklet skala, således at skatten for den overvejende del af befolkningen kan opkræves med en ensartet procent. Dette forudsætter en fradragsreform.

Den del af det samlede skatteprovenu, der efter de totale økonomiske overvejelser skal tilfalde kommunerne, fordeles mellem disse efter objektive kriterier.

Herved forstås målestokke, som i hovedsagen er neutrale over for kommunale dispositioner, og som bygger på den enkelte kommunes udgiftsbehov.

Med forskellig vægt, alt efter kriterierenes erfaringsmæssige betydning, kan bl. a. følgende faktorer indgå:

Det samlede indbyggertal,
antal indbyggere i alderen 0-6 år,
antal indbyggere i alderen 7-18 år,
antal indbyggere i alderen 65 år og derover,
vejnettets nødvendige længde,
areal,
kommunens vækst.

For amtskommuner, hvis opgaver er andre end kommunernes, er der anledning til andre eller supplerende kriterier.